

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldi Pervsini Commentariorvm In Pandectas Tomvs ...

In Digestvm Vetvs

Baldus

Lvgdvni, M.D.LVIII.

De condictione causa data, causa non secuta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95938](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95938)

[illegible]

Ulgo. Quedā concedūtur domino, q̄ nō con
cedūtur eius ministro, qui minore au
toritatem habet.

¶ Ex leg. an. ¶ Nemo iurat in litē, nisi dñs litis. b. o. nifi ba
beat legitimā administrationē, vt tutor. vt. s. e. videam⁹. s. fi
tamen. ⁊ syndicus, vt. c. presentii. de testi. lib. vi. ⁊. s. ti. j. iuris
randum. s. defensor.

Stutor. Dñs habet estimare rem suaz. 7 af
fectionez suā nō egtraneus, facit. j.
i. r. am. l. 7 ideo. §. si. cum. l. seq. No. neminē affectiōe
pnuandum.

Ter lec.an. **C**ho. q. contumacia eff. punitur. b. dicit.
Am furti. Contra furti pbat estimatio p
 iuramentū, sine agas coditioe
 furtia siue actioe furti. b. d. s. qđo species duplicatur,
 vel quadruplicatur. vt ff. de leg. ii. Lucius. s. impuberē. respō
 deo non species. sed estimatio causa: vero species, que non re
 cipit estimationem, non potest duplicari: exemplam, dicit ita
 turti q. de nocte fit pena dupla, cerce nō habebit loci penā
 abficientis mēbris: para man. vel pedes, fue adiciat. p. pma

pena, siue pro secunda in defectu solutionis pecunie: q̄ in pena corporalis vna egecutione sufficit, q̄ in pena mortis certis egec-
tationibz homini ferre mori, facit gl̄ss. de fur. l. vltio. q̄ no. C. q̄ accu. nō pos. l. i. et mors est vltimū terribiliss. facit q̄ m. s. c. col. in actionibz. §. plane. ¶ Mo. bic q̄ adiectio pluralis nihil operat: ratio est q̄ istud infm est pbatio q̄da, q̄ nō cadit nisi sup certis: ita verba significat q̄ modū egecias infendit ma-
ti, n̄ pbatio obscura nō enernat. Si aut ita verba pferantur a lege, dic vt. l. i. si poss. tres. ff. si q̄ cau. l. ab hostibus. ff. so. ma. in. §. q̄ simplr. si a testator, dic vt. §. leg. h. l. cū fili. §. re-
res me. ¶ Si pone. d̄ statuti. q̄ si dederit aliquid dānam. a. lib. pub. puniat infm egecias accuso te q̄ dedisti mihi dā-
nū a. lib. supra, nec istud supra aliter declaro, an cōcludit. li-
bellus mortis ad penā certis: bic est arg. q̄ nō. In d̄m. q̄ inf-
ficat formare libellū §. forma statuti. nō ob. q̄ veniebat bic
imponenda pena p nota multiplicatū, nō adeo simplr d̄ est
certū, facta egecia de testi. c. causam. si incerta adiectio aliqd
operatur: vide. ff. de ver. sig. l. bec adiectio. per Jac. de are.
¶ Et lec. an. ¶ Adiectio pluralis in infm nihil operat, §. ideo
frustra epprimif. b. d. c. est rō buius. l. q̄ pbatio d̄ est certa, §.
bic non est certa: vide Jac. de ver. sig. bec adiectio. ¶ Et cō-
cludit se quis in infm. §. q̄ vlti. §. si q̄ cau. l. si poss. tres. p.
bācl. vt q̄ si telitis dicat aliquid possedisse etiam si plures, plus
q̄ non pbet nisi de possessione decennali: adde ad bācl. q̄ nō
in §. pe. de arb. §. sequitur. ver. quid ergo si dicat. q̄ uicq̄ cau-
ma. ab hostibus. §. sed quod simpliciter.

¶ Sequitur ex lec. antiqua.

In instrumentis. *Mo. q. cōtra nō*
edēt ē instrumenta
 pbat interesse per sacramētū, facit 3 tabellones.

De periurio. *Mo. etiā per euidētiā rei*
iuramentū nō refindit
 ista probatio nō est de nouo reperta, magis iur-
 affectionis: q. iuramentū nō infert additōe de necessitate.

Ecce. *lec. an. C. In gl. vt q. lbi. fm. Za. et argumentū q. si*
statutū dicit q. sic sacramētū in damno dato, q. 3 apparat
 q. minis sit damni, q. sit inratum, tñ d. 3 si sacramētū fm
 3. 3. nō. contrarium in fūma. C. ad. laquil. circa mediū
 de q. d. n. In. l. si. C. si aduer. lib. 7. et sic finit.

De conditione causa data, causa non secuta. Rub.

Datum causa conditionis implende an repetatur.

Sobrem. Existencia causa in-
cam, facit qđ no. ff. de ver. ob. l. mulier. a. l. cō-
tinuus. in ratione sui.
¶ Et leg. ant. Existens causa dati, causam
petitionis inhibet. b. d.

[illegible]

3 **T** Puniēda.
z nungd cōtuz
macia sit delia
ctū: vide Frā.
are. i. l. siue no
strū. s. eo. tit. z
qđ ibidem ad
eū dixi. in ap
post.

b **S**i q*u*i suo.
Ab*in* v*is*o f*ra*.
are. ⁊ o*mn*ino do.
Ale. i. 2*o*. viii.
in vlt. co. i. iiii.
pte. q*u*d impo*ss*i-
tat. verbu*m*, pl*ur*i-
⁊ minus.

[illegible]

mentis. ^{Mo. q. contra i}
^{edict. & libran}
sacramenti; facit 3 tabellion
rio. ^{Mo. etiā per euidenciam m}
^{iammetum non refandam}
est de nouo reperta; magne tū
nō infert affectionē de necessitate
ibi, fm 3a: est argumentū qd
ēto in damno dato, q. 13 appone
inratum, tñ qd illi sacramenti fo
nima. Cād. laqu. circa metū
uer. lib. a sic hic finis.

data, causa non secuta. Rob
tionis implende an repetatur.

rem. Existencia causa
qđ no. ff. de ver. ob. l. mulier. c. 1.

Defectus tacite cause parit con-

condictione dandi, dedit, postea
diuit, s; euicta est ab eo hereditas
gato: fallit qd dixi in casu euictiois.

non pducatur condicione ob cam
i inerat dati tñ, et etiam in eodem
fitu nihil operat, sic. j. de suple. l. 11

at cā, q̄ erat huius nature. Et Sp̄
at cā impulsiva, vt. j. c. d. cōditi
pulsiva non oritur obligatio, vt.

is refert, aut ponit cōditionem
l. a titio. et cōditio de la cōm
ert, aut per modū cause de pōm
aut a sciente cām nō dē

te: et tunc aut est error cause obliga-
tis, aut cause non obligatorie. In primo
casu, si tunc presumat ipsa causa

est verā in p̄tibus s̄i h̄i n̄
nif finalis etiā si offendo verā
olūtas tēdit ad lucrū. d̄ h̄i l̄i aut
d̄ h̄i q̄ p̄ i. laurel̄. d̄ h̄i n̄

Si em cōstare, nō valit
fidei. I. e. a quā. Sed in illis legi
ē legantur, ar. 5. de pac. l. de p. i.

et qđ no. in fili. ff. de legat.
c. nō vñ legatū cū effectu ille pñt
legat

[illegible][illegible]

Ed et si falsum. In gl. repetet. ibi, res
petere. vñ si habebat a
liu veru, et iterato nupit, et dedit dotē, nō pōt eam re
petere, et fuit de facto: si ideo no. gl. colligitur hic ex his vers
his. ibi. sed et si facere.

Edī. In dēctis in nominatis nō habet locū causatio de nō implēdo, nisi fit actū expresse. b. v. dēctas a me extra iudiciū cēcti. dēcti tibi decem me ante adiudiciū traberēs, volo q. mihi caueas de nō agēdo nō p. cauerē, vñ volo cōdicere. g. d. nō possū nec ee penitētia q. sita est trasfactio, in qua nō d. locū pñia, nec ee defectu mo. di. vel causę q. istud nō fuit adiectū in trasfactiōe. s. fit actū de causādo. nō causatēf habet locū cōdicēdo. ob cām. b. v.

Et dicit qd si possit peti cautio, vt s. i. ind. l. in omnib. So. l. si loquitur qd pariet et in pmissio, scilicet si in fieri, vel non fieri, vt p. b. vel coe. qd potest peti cautio officio iudicis, non tunc dicitur illud qd non venit iure dicitur, non parit conditionem ob cam. Et ibi dicit qd in dicitibus in nominatio non h. loci cautio, s. in dicitibus nominatio si sunt boni fidei, h. loci cautio et e. p. na. tura, vt l. in off. s. de iud. s. si sunt fructu iuris, h. loci cautio non est accidentis, vt de debito incipit et infra, et v. n. adu. s.

et accidentis, et hoc fit inquit in his superius dictis, ut patet. Et licet credideres. Ergo dico quod aut est pmissio negativa, et non obligatio, aut obligatio, ut beatus ar. in post. l. i. si debitor, quod obligatio fit quod fieri dicitur, quod dicitur solvitur, ut inter non canetur. Aut est pmissio affirmativa, et tunc colligitur neque alia est cautio solimodo pbatior dicitur. Et ita fieri dicitur, quod non est plus pater, arg. De cau. l. can. licet patet. et f. fo. mal. i. ca. de disculso. l. can. Queda est cautio obligatoria, et tunc ar. ea que non augetur. Et hoc dicitur, nihil addit obligatio minime, et non nocet, pmissio

[illegible]

vel natiuū, q̄s dātī natiuū, vcl. q̄ p̄c̄ip̄t̄ p̄t̄nē
 iudiciū p̄t̄t̄ esse delictuū, si p̄ncip̄al̄is est non solūdo:
 aut in cōuentiōnalibz vcl iure ciuili: aut in extraiudicialibz,
 t̄ tūc aut debitoz bz dilatiōē et p̄uilegiū p̄ncip̄is ipe t̄rto
 debitoz, et nō p̄t̄ i p̄uilegiū, nisi satisfet, nō p̄iudiciū casna
 et, inopia possit trahi ad periculū creditorū, vcl. C. d̄ p̄ci. p̄t̄.
 p̄ss̄. l. vniuer. sal. et nō inueniet̄ fideiōss̄, imputet̄ fbi. f̄m̄i
 et. no. C. de v̄suf. l. i. §. de col. b. l. §. si frater. Et tūc, et indigē
 la locat̄e vcl. v̄t̄. vcl. b. no. C. si frater. Et tūc, et indigē

la leges: tunc hinc fatidare, fatieret, hinc non tunc ut ardeat
cantioni, vt. f. jo. ma. li. confate. f. quotes. tr. ar. ff. de iud. li. i.
f. si debitor. Aut est dilatio condonationalis, aut conditio des-
pitoris postea mutata ad penas, vt. dicitur fatidare, vt. li. i. creditor
des. de iul. cre. aut vt ymniformis, vt. dicitur loquimur in actore
vt. dicitur fatidare de moipid. li. loc. infula. f. si. aut in pmissore
tunc non tenet fatidare. Coeber vt. f. jo. ma. li. i. mdatore
f. si. f. ad de. li. in obus. de i. vt. i. no. aut dilatio est apposta

tima voluente, sic vt. i. vt leg. no. ca. eo. li. i. §. vt. i. y. n.
 ¶ Queda est cautio penalis, tūc diffingunt qđ sunt qđ qđ
 p̄cipit robur indirecē ex adiectioe p̄nē, vt cōpromissū tunc
 p̄co. s. i. p̄missi cōpromittere feci, debeat apponere p̄nā s̄uctā.
 Cō. arb. li. i. ¶ Queda sunt appoēte nature, tūc feci. vt. C. de
 iur. iur. l. i. allegas. ¶ Queda sunt qđ vtrop̄ mō cōstitūt, tūc nō
 s̄cōdū apponi pena. fallit i. calib. p̄. nio. s. ob. leg. ca. p̄te. s. cō. ob.
 ubi qđ in alio releuat p̄pter impotentiam, vt not. de iur. li. i. §.

i dubiter. si cui plius p. l. fal. l. m. n. s. q. n. s. t. e. r. t. i. o. v. o. i. q. s. o.
 obligar se ad id qd nō ē in sua p. t. e. C. de alle. in l. iij. §. si. Quar.
 to. pp. tollendā difficultatē p. bationis interesse. f. de p. r. e. t. o. si.
 l. j. Quinto propter vitandā infinitatē circa interesse. rem
 g s s ij

1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

10. 11. 1950
 11. 11. 1950
 12. 11. 1950
 13. 11. 1950
 14. 11. 1950
 15. 11. 1950
 16. 11. 1950
 17. 11. 1950
 18. 11. 1950
 19. 11. 1950
 20. 11. 1950
 21. 11. 1950
 22. 11. 1950
 23. 11. 1950
 24. 11. 1950
 25. 11. 1950
 26. 11. 1950
 27. 11. 1950
 28. 11. 1950
 29. 11. 1950
 30. 11. 1950
 31. 11. 1950
 32. 11. 1950
 33. 11. 1950
 34. 11. 1950
 35. 11. 1950
 36. 11. 1950
 37. 11. 1950
 38. 11. 1950
 39. 11. 1950
 40. 11. 1950
 41. 11. 1950
 42. 11. 1950
 43. 11. 1950
 44. 11. 1950
 45. 11. 1950
 46. 11. 1950
 47. 11. 1950
 48. 11. 1950
 49. 11. 1950
 50. 11. 1950
 51. 11. 1950
 52. 11. 1950
 53. 11. 1950
 54. 11. 1950
 55. 11. 1950
 56. 11. 1950
 57. 11. 1950
 58. 11. 1950
 59. 11. 1950
 60. 11. 1950
 61. 11. 1950
 62. 11. 1950
 63. 11. 1950
 64. 11. 1950
 65. 11. 1950
 66. 11. 1950
 67. 11. 1950
 68. 11. 1950
 69. 11. 1950
 70. 11. 1950
 71. 11. 1950
 72. 11. 1950
 73. 11. 1950
 74. 11. 1950
 75. 11. 1950
 76. 11. 1950
 77. 11. 1950
 78. 11. 1950
 79. 11. 1950
 80. 11. 1950
 81. 11. 1950
 82. 11. 1950
 83. 11. 1950
 84. 11. 1950
 85. 11. 1950
 86. 11. 1950
 87. 11. 1950
 88. 11. 1950
 89. 11. 1950
 90. 11. 1950
 91. 11. 1950
 92. 11. 1950
 93. 11. 1950
 94. 11. 1950
 95. 11. 1950
 96. 11. 1950
 97. 11. 1950
 98. 11. 1950
 99. 11. 1950
 100. 11. 1950

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The right edge of the page shows the binding of the book, with the edges of many pages visible, suggesting a thick volume. The overall tone is warm and historical.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. On the right side, the binding of the book is visible, showing the edges of many stacked pages. The overall tone is warm and historical.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The right edge of the page shows the binding of the book, with visible stitching and the edges of the book's pages.

Ex. xliij. vbi
vide do. alex.
de mo. 2 bar.
in. lantistis.
de acc. de. 2 m.
Lxxij. in. xi.

gerit. in. vi.
col. verſi circa
tertium prin-
cipale. co. 66

Secunda Baldi super Digesto veteri.

[illegible]

tota trahit, et tūc pōt stipulatione non possit agere, q; ex par-
tia nō implet verēnā impletio nō petendi infiniti ptes cōm-
strat, iudi. fol. l. nouissima. C. de vssur. corruptione. hoc fen-
dit gl. pac. l. i. f. nomia gl. s. istud vs falisus nō vbi fuerunt
stipulationi, vs cauer. C. de pac. l. iii. pponas. a contrario sen-
su vbi nō interuenit stipulatio, dicit gl. c. cautio vs ymi imple-
nis interim, vt no. C. de trāla. l. siue apud acta .fol. cōcordā.
gl. de c. in cōtractibus aut apponit mod' vel causa. vt cōdi-
tio negatiua. Si causa, aut cōtract' est verissim, vt stipulatio
vel cōtract' nominat'. tunc sufficit cautio, vt. f. loc. l. infusa .y.
f. si est mod'. tūc q; nō parit actione, nisi mod' plenarie im-
pletur, vide q; cautio nō sufficiat, q; venit ad narietate acce-
nis, sicut cōdictio nō ad egeritū actionis nate, vt. l. c. lxxi.
non alias nō effect ibi differēcia inter stipulationē ⁊ pactū. S;
apposit' cōditio, dico q; in cōtractibus nō sufficit cautio, sed
in vltimis volūtātib' sufficit, vbi formaliter nō pōt impleri
cōditio vino legatario, q; est speciale fauore vltimae voluntatis
l. mnt. i. d. obf. s. fi. fer. veni. barri. q; ubi cautio est qdā mod'
exequuti q; no. ope. nui. l. i. ptius. nō aut est via cōditiois in-
plede. Itē illa cautio exigat ab initio d. fer. ruit. pzel. l. i. si

q. de. Sūl. de. C. dicit q. in cōtractibz cōditio negatiua in
 citatur impleri p. cautionē, si est cōditio inferta ad factū crediti
 ris, fecit q. ad factū debitōis inficiat; de alieno factō nō ca
 dit cōditio facti. Sūl. trāsse fūnt; q. dicit i cōtractibz nulla leg
 cautio; q. cautio inficiat, si vltimis volūtatibz ficit facit. C.
 de iud. ant. cōt. relicti f. C. Op. de. s. plane. de vrb. dicit.
 C. Et leg. ant. C. In cōtractibz innotuitas l. nō cauetur,
 nō bz locū cōdictio ob cām, nisi fit actū de canēdo. Allegat q.
 cauetur mutua nō bz locū in Scilbz, de q. vō vide bic Sūl.
 nō. in l. i. C. de pac. C. de trāsl. apud actū. C. Prohic q. in o
 mibz bz de iud. nō bz locū in cōtractibz innotuitas; fa
 cit. i. ver. id. erit. vel dic q. ideo nō cauet; q. ille q. petebat fici
 cauēti erit tū? ecce ar. S. de cō q. p. fac. erit. i. l. s. si ren. er.
 i. l. s. i. debitor. i. v. in pōl. vel dic q. nō bz cōdit. q. nō debeat
 cauēti, sed cōdit. q. nō bz locū cōdictio eo q. nō cauet; q. istud
 nō est in obligatioe, sed in officio iudicis, vtl. in omibz de
 iud. nam pcedēs solutio, si possit tolerari quātum ad istud
 pū. nō satisficit onanum ad verfi. id. erit. f. de pū. cām.

Sed si. Ex duabus causis oritur condictio ob causa,
scilicet ex cause defectu, et ex penitentia. de hoc plene.
i. eo. si pecuniam.

Quid si. In contrahibus nominatis potest quis pe-
nitere tēpore dilatiōis & termini, vide infra,
de ser. expor. liij. **¶** Ex lec. ant. ff. No. quod non dicitur quis
in solutiōe cessare ante aduentum termini.

Quinimo. Casus pro impletione cēsentur quo ad actionem post v.no. quo ad actio. doli.
 ¶ **Leg. ec. anti. C. Mo. hunc. ver. not. in cōtractibus innoмина**
 is q. quando causa non potest esse absolute vera, nihilomin⁹
 potest agi. & facit. f. eo. si pecuniam. in princip.

Siliber. Modus dicitur impleri de iure et ubi finis tunc
 finitio loquitur, idem tunc dicitur intelligi, non
 est leccanti. Ad hoc dicitur causa impleri, que est implenda dicitur
 de iure de iure non implendo de iure dicitur fieri. b. d. nisi ubi essent
 elata ad partem facti, ar. de pecc. c. d. d. s. f. ar. non. C. de tras.
 ubi pactum. C. in reg. queri, non c. ubi posuerit in possessione
 liberatis, satis videtur implens conditionem, dicitur non est
 non sufficit debitor implenda in contractibus in nominatis. C. in
 reg. acceptis, siue ergo dominus putatur accipiat sciens, siue
 ignorans, habet locum repetitio, ar. b. q. finis dicitur intelligi loquitur
 dicitur finitio est intelligenda: hoc bene dicitur in sententia.

¶ Filius aliquando dicitur prudentior patre.
Error domini impedit translationem domini.

Si quis. † Filius nō est in eadē opi. cū patre, q: opi
nio patris non erat rōle suffulta: nō. q
si aliqui est prudētiōr patre, q ad summā patris letitiā atti
et. Error tōm impedit trālationē dñi. Et in. s. q. q. impē

dit mortis cā capionem, tenetur impedito ad interesse. not. c.
¶ **E**rl. ec. an. ¶ **B**ari causa p̄ditomis implēda que erat p̄ter
statore adempta, repellit tanq̄ causa nō fecura, nec bī causā sen-
ciā, q̄ non est eo noīe secuta, sed cū alio noīe alio capite: fides
imaginatione p̄sumptio cordis, nō redit ad dispositionē sim-
plicē causā: sō nō parit dīctionē ob cām. ¶ **C** i. ter. libe-
tate fidei commissaria vel directā. ibi, cum nō possit q̄ libertas
erat fecura: hēc ē rō dubitadi. ¶ **C** i. rep̄eti posse q̄ illa da-
tio nō angēt esset, s̄ q̄ alio capite et liber, vñ vñ nō operat̄
p̄ta nec ē. ¶ **C** i. Mo. q̄ cā est implēda ex eodē capite. ¶ **C** i. not.
opinio illi p̄nalet opinio p̄tatis, ita q̄ filius p̄t esse p̄ter
tatis patre, t̄ discipulus p̄udentior doctore. ¶ **C** i. Mo. q̄ illud q̄
datur p̄o captāda amicitia alicuius, licet nō sequatur illa a-
micitia, tamen nō potest rep̄eti, t̄ adde quod nō ē. j. mand. cre-
ditio. s̄. j. ¶ **S**equitur erl. ec. an. j.

Subtilius quoque. Error dñi impedit
confessionem in tralla
tione dñi. id dñi nō trafferib. b. d. Et ad hoc semp allegat
qñ dñe. vt. s. i. cor. pe. c. p. i. f. p. i. p. r. o. f. e. s. s. i. o. n. e. m. i. d. e. m. a. t. u. m. q. p. r. e.
misse. r. s. o. i. r. e. n. p. e. t. a. t. b. i. c. d. i. c. i. t. a. n. t. r. a. n. s. l. a. t. u. r. e. m. i. d. i. u. m. n. a. m.
mōtūm frāto. i. i. s. i. d. u. s. o. p. o. r. t. e. r. s. c. i. r. e. q. d. o. d. i. c. i. o. b. o. c. a. m. n. o. p. a. r. e. s. s. i.
d. u. r. a. t. e. d. i. s. t. i. c. t. i. o. n. e. m. o. d. o. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. u. m. r. ē. f. a. l. s. u. m. v. t. s. i. v. i. s. i. b. q. u. a. d. e.
c. a. C. B. i. a. q. u. i. r. i. t. q. p. e. n. s. i. l. i. u. s. i. d. e. t. a. c. i. t. r. e. l. i. c. i. t. p. o. s. t. l. i. b. e. r. a. t. i. o. n. e.
C. B. i. a. m. o. n. o. q. i. n. t. r. a. s. l. a. t. i. o. n. e. d. n. i. r. e. q. u. i. r. i. t. c. o. n. s. e. n. s. u. s. i. t. e.
r. e. q. u. i. r. i. t. c. a. u. s. a. d. d. n. i. i. t. r. a. s. s. e. r. e. n. d. i. c. a. m. i. n. p. o. r. a. l. i. u. m. p. u. n. t. a. t. i. a.
v. t. s. i. d. e. a. q. u. e. r. d. o. m. n. i. q. u. i. s. n. u. d. a. f. a. c. i. t. q. u. o. j. o. d. e. r. o. b. o. t. r. i. t. i. c. i.
r. o. t. a. b. a. b. o. c. o. n. s. e. n. s. u. s. e. s. t. c. a. i. m. m. e. d. i. a. t. a. t. r. a. s. l. a. t. i. o. n. i. s. d. o. m. i. n. i. i.
v. t. s. i. i. n. c. o. r. p. e. c. i. f. e. g. o. t. i. t. u. l. u. s. v. o. f. e. u. c. a. e. l. i. c. a. m. r. e. m. o. t. a. f. i. n. e. i.
r. e. q. u. i. r. i. t. u. r. e. t. i. a. m. t. r. a. d. i. t. i. o. n. e. v. t. s. i. d. e. r. e. l. v. e. n. s. i. a. g. e. r. t. i. a. e. r. g. o. r. e.
q. u. i. r. u. n. t. u. r. r. e. a. l. i. t. e. r. i. n. t. r. a. d. i. t. i. o. n. e. d. n. i. i. r. e. q. u. i. r. i. t. a. q. u. a. r. t. a. q. u. o. r. a.
d. i. s. t. i. t. u. s. v. t. s. i. d. e. c. o. t. r. a. b. e. m. c. l. a. u. s. i. b. i. s. i. t. B. i. a. l. i. u. s. p. o. t. e. s. t.
d. e. j. o. d. e. m. a. n. u. l. i. s. i. s. f. i. s. i. a. b. i. g. n. o. r. o. r. v. i. d. e. s. d. e. p. u. b. l. i. c. i. s. q. u. o. d.
b. i. u. e. r. i. t. e. r. i. t. i. o. d. e. i. u. r. e. d. o. i. u. s. e. g. o. f. e. i. a. s. i. j.

Quāquam. *Mo. q. cōditio implenda in persona tertij bñ p̄ implenda, si heres ingerit difficultatē legatario in implendo. Itē no. agi p̄ cōditioē implenda, qđ est mirū. ad idē. qđ de leg. iij. fidei cōmissa. §. cū esset. arg. contra. j. si quis omīssa causa. l. si quis sub cōditione.*

Siquis accepto. Liberatus ob futu-
rā promissionē to-
net se obligatiōe reponere, si pmissio nō sequat̃ casus

berauit ne te accipere illud vult daret, tu nō das idcirco
liberatio.e.b.d. *¶* Quid p̄ res dācat nō liberatio.c.f. si mu-
lier.fo.bic nō erat obligatio pura.ibi erat obligatio pura:
tōtē ea agis ad dñū, q̄ succedit dñicio ob cāz loco p̄me obli-
gationē.fo.do.c. qd. mox. l. qd. debitor. l. qd. hoc nō. an q̄ remi-
tū videat dñe. l. si mulier. x. de dñ. l. de. n. si nō est p̄mū.
v̄l liqui dñ. nō v̄f daret, v̄t bic. n̄si potest purificet. arg. f. de c.
fur. l. si ferus. de pig. ar. l. si rē. f. n̄. de cōd. l. si. fū. condi-
tione facit, v̄t qui debet p̄stantias recipere in cōmuni, p̄te-
cias cōputare in penis, qd. soluere videtur. x. f. qd. p̄. in pig.
l. si p̄mū. l. si p̄mū. l. si p̄mū. l. si p̄mū. l. si p̄mū. l. si p̄mū.

22. In debitor, nisi cōcernat diuersas diuitias inuentionis nict.
 C. de cop. l. i. ¶ Q. p. fit agendi p̄script. ver. non condit. ob
 cām. q. de p̄f. ver. l. ob cām. Sol. refert quid actor vult offē
 p̄p̄riū pacti. executionē tūc agit p̄script. ¶ in q. nō offē indi
 cas est fm̄ actionē intratā, vt fiat qđ cōuenit q. officiū actio
 nis intentate defursit debitorē, vt ibi. an pacti refellens, r̄ tūc
 agit agitor cōdic. ob cau. vt actu contrario refoluit, quod factum
 est: ita loquitur hic, hec est vera solutio alij dicit, an cōstat
 de 3. c. primo, tūc loquitur bicant nō 2. fiat, tūc loquitur lre 2. tra
 dia. q. gl. nō approbat q. nō hic cōstat qđ p̄mitat, p̄missor est,
 q. nō p̄mitat, in inter. d. an nabit debitorē, hic liquidū p̄bati
 interesse, vt, l. de p̄to. si. l. facit qđ nō. d. v. ob. l. i. ¶ Q. p
 do. q. prima obligatio duret ipso iure nec sit necesse q. si repo
 nit i obligatōne, vt. l. d. iure dō. l. 1. sol. ubi fit acceptatio cō
 ditio alia, bic modalis. ¶ Q. p. acceptatio nō recipit cōdi
 tionē, l. recipiat cām i modū. l. de reg. iur. acc̄pt. legit. ergo, r̄
 So. fella. fol. cōditionē legatē ē necessāriā recipit, q. extraneā
 cōditionē nō recipit: q. acceptatio 3. trahere fecim̄ suū effe
 ctū: q. incipit a ficta cōcrectiōe, r̄ ideo p̄dere nō dōs. ¶ Extra
 p. q. nō p̄t quis reponere i obligatiōe fublatā. C. de trāf. cū
 noia. r̄ dōs. de pac. si v. s. f. si p̄t. Sol. ubi in 3. q. nō de
 p̄t dē cōfensu, r̄ vide. s. de iud. l. vbi cōtū. l. ad. de gbl. l. in
 d. ¶ Q. r̄ est ar. q. non v3 pactū. q. ex cōtūctas q. nō est absolū
 o pacto, vt si residuū nō soluerit ad terminū, r̄incidat in cas
 ūs penas spirituales: nec cū sufficienti nec vigorez potest
 quod nō est, nec vna species alterā gignere p̄t sōc. forte est
 vna interdicti: q. interdicti potest fūdi p̄ri, nō nō. Inno. de
 consue. cū inter. r̄ vide. Archi. leggit. cū decenter abinitur
 fit ex cōgatio per manus impositionē, arg. inf. de iur. i. c. 6.
 23. ex cōgatio r̄ fit in penis talibus v3 pactū, arg. inf. de iur. i. c. 6.
 m.

[illegible][illegible]

reol. si q. res. q. n. egeat separatā formā: vel dic q. qdā sunt
tūc nature, q. reintegrari nō pnt et vna ē eadē cā, vt in iuria:
r. tūc locū ver. s. si pactū. ¶ Quedā sunt q. pnt reintegrari,
a tūc aut requirunt certā formā: a tūc nisi iura forma seruetur,
nō possunt reduci ad pntiā effeſſi: vna egiſcōtiōis vel ſuſ
penſiōis nō poteſt reparari ſola pactiōe, ſ. opz q. interue
nit monitō r. ſina, que tñ ſub cōdōne ferri pōt: nam iſte ſin
ſeu cēnſe ſpiritaliter ferri poſſunt ſub conditione, de app. c.
reſerua. vñ iſte a gēſolūt pōt dicere, monēo te q. tu ſola ſin
tra talē terminū, alias egiſcōtiō teſtē iſte iſta egiſcōtiō noua,
a qua interim appellari pōt. ar. ſ. si cer. pñ. pecuniā aut iſta, pñ
pnt reintegrari, pnt explicari ſine iudice ſolo pacto, tunc p
cedit iſta leg. cū ſua materia: nā iſta pnt ſue forme reddi, vt d.
ſ. pact. pñ. iſi loquitur eoz leg. noſtra qñ ac? pñ egerci iſta cō
tentiōe, ſec? ſi nō pñ egerci iſta cōtentiōe, qñ nō b. locum in
ſtauratio, nñ vbi obligatiōes pcedunt mediātē, vel coopē
rante cōſenſu nō ē ſ. facto cadit inſtauratio in iſtis ſpiritu
libus, que habent plurimū iuris r. minimū facti, qñ q. de ſa
to q. quis teneat ſuſcipere litē, q. nō b. inſonpōndēti, ſ. qui
tis. ar. ſ. ioe. mā. teſt. i. qui habebat. in gl. q. qñs aliqd nō tenet
r. tñ nemo pōt hoc allegare, ſ. egera d. eger. tñ eccleſiaſtice. ¶ E
giſcōtiō dicit q. ſine q. ſit abſolut? a pena egiſcōtiōis ſim
pliciter, ſine ſub modo, ſine ſub pacto, egiſcōtiō nō tñ eadē egiſ
cōtiō renaci pōt, ſed noua egiſcōtiō bene pōt ſaluari. ar. ſ.
i. aliſi penes pccnariū ſ. imponunt rōne delicti, ſ. ſunt ipſo
iure ſublata, renaci nō pnt, ſi veniſſet rōne cōtūmacie, vel pa
cti et noua cōtūmacia, pōt quis reponi in veterē pena iſpo
ſit? hoc ſit cōtentiō egiſcōtiōis, al. vt, vbi cñſi vero nō eſſent iure
ſublata, pnt ſemp inſtaurari ope replicationis. Cōe. pa. c. l. pa
cti nouiſſima. illud notādū eſt de modo in ſinia adiecto, q. p
forma ſeruandus eſt, vt. C. de ſen. l. cō. cō. ¶ Et ſ. le. ar. ar.
C. t. libet? ob cām cauſa nō ſecuta cogit ſe reponere in obli
gatiōe pñima. b. d. ¶ Egiſcōtiō vero in ſctiō? liberatoris nō
haberet loci cōdōtiō ob cā, vt. C. de trāſac. qñ. u. ſ. d. de pac.
ſi cōtentiō. ¶ In. in gl. b. iuris. l. ad hoc vt debiti poſſit egiſ
ci opertur q. primo liquiderit. facit. ſ. de arb. ſi de metis. in pñ. l.
ſ. cū ſi. ad hoc d. p. ſ. ar. c. i. cōuincit, q. facit ad eractionē
penarum. vt. d. de re. in. i. ſi. ad idem.

1. **Condicio ob causam in contractibus innominatis habet uno principia.**
2. **Penitentia vinus in contractibus innominatis alteri damno-
nosa esse non debet.**

In pecuniam. Si p casum cā impleri
nō potuit, nō intentat
dictio ob cām tanq̃ ex defectu cause, sed rōne pñie
pōt incitari, oīmodo qū recipit qđ repetit, cōseruet indēbit
b. d. diuiditur in tres partes. Primo excludit cōditionē ob
cāz tanq̃ ex defectu cause. Secō dedit cā ex pñia. Tertiō re
stringit fā cōcessionē, qđ modificat cām: titulus dedit titū. vt
ires p eo capū, oñ pparares necessaria ad cūdū, superuenit
impedimentū tps, vel discriminis viarū, vñ nō potuisti ire
in terminō: titulus vult a te condicere ista. q.uerit an possit.
Rēspōdet q. ex quo nō stat p te, non dō cā defecisse, nec potes
querit tanq̃ ex defectu cause. Instat querens, an ex pñia po
teris conueniri: si nōdes q. sic, qđ hō ptenit querens. Instat q. res
nunqđ bodē simplici vteret. si nōdetur q. non: nā si nō expēdi
t, est verū: si totū expēdisti cā future pfectionis tēneris red
de qđ acceptisti. Si autē partē expēdisti, tūc si qdem necesse
babes ire, vt q. iurasti, nō tēneris nec hoc casu nec alijs supia
dictis. Si autē nō babes necesse ire, tēneris oī mō agēs pster
tibi idēntate. b. d. q. Mo. q. in Sectio. Imminuat casus ipe
diens nō obligat debitorē, nec tibi liberat: nō si obligaret, tēne
res tanq̃ ex defectu causē qđ liberaret. nō haberet locū pñia:

ambo ita fuit dicitur. ¶ Item. ¶ In Actibus innotatatis cōditi
tūdo est cām ibi nō pñcipia. ¶ eg defectu cāe. ¶ et pñia. ¶ Item. ¶ In
Actibus innotatatis. ¶ liciti est pñterire sine dñō rñ ad
¶ uerfari. ¶ qñ est nō. ¶ Item. ¶ In Actibus innotatatis pñia vñ
alieri dñosa esse nō dñ. ¶ Item. ¶ qñ vbi est appōitū iñfz. ibi om
nino est sciendū. ¶ qñ nō bñ locum pñia. facit cētra de proba. in
pñfentia. ¶ hñc veniamus ad appōitū. ¶ qñones pñ intellectū
pñia. notabilis pñcipiū. ¶ Item. ¶ pñ bñc qñ pecunia fuit pñta
facto. ¶ qñ bñ locū pñia. ¶ bñ pecunia dñt pñ facto. ¶ et loca
tūo conductio. ¶ vñ. ¶ de pñ. vñ. naturalis. ¶ cñ cñ dñ. de sed
in Actibus innotatis nō bñ locum pñia. ¶ iñ. ¶ cñ. ¶ cñ. ¶ ad obf. ¶ bñ
cuttēgo bñ nō bñ locum pñia. ¶ So. bñ fuit pñta pecunia vñ
vñ. ¶ pñ. ¶ accipiens cōfueat locare opēras. ¶ hñ fuit Act
innotatū. dñ vñ facias. ¶ ad hoc vñ fuit locatio opēre. nō
erigunt. ¶ pñmo qñ merces fuit pecunia numerata. ¶ Scdō qñ
accipiens mercedē cōfueat locare opēras suas. ¶ ficut facit
autē carfozes. vñ. ¶ dñ. ¶ autē dñ. ¶ Si ergo nō dñt pecunia ad
numerandū vñ vñ. ¶ pñ. ¶ vñ datur frumentū pñ opēra nō
est locatio. ¶ facit quod nō. ¶ cñ. ¶ loc. ¶ iñ. ¶ bñ. ¶ l. ¶ exceptio. ¶ Item si opē

rarius non cōfuerit operas suas locare, vt quia est nobilis homo, non cenet locatōr: sic est pōderanas qualitas r confue-
tudo plone, vt locatōr de pig.al. vel vniueroz de neg. gest. l. pōp-
nūs. in negotiis. ¶ Sed eo opp. b̄bic q̄ si fiat p cen-
sū p̄s quēti, vt. loc. l. q̄ pas. Sol. illa. l. quo ad primū casum
loquit̄ in b̄ctu notato locatōis opariū: quo ad fin casum loq̄-
tur i salario aduocatō, q̄ est p̄ilegiatū a iure: f. nra loq̄-
tur in b̄ctu innotato, in quo b̄ locū pnia, f. sic ob. 7. bec est
vera solutio. ¶ Alij dicūt q̄ ibi fuit b̄c celebrat: ḡra vtriusq̄
bic ḡra dantis iūctū non est vera: imo bic fuit gratia cōi-
datū, cum b̄ncinde veretur emolumentū: et hoc est quia, in
vbi b̄c b̄c notatis respectiuis, vt do v dees, do vt facias, fa-
cio vt facias, facio vt des. f. vt cōi ḡra celebrat, cū b̄ncinde
directā actionē paratū facit q̄ do. f. de ac. 1. obli. l. confensu
¶ Alij dicūt q̄ in l. cōtraria aduocatus non conseruatur inde-
nis: q̄ incurrit ad alio alterius partiz: q̄ quo remanet fibi
iūctū, ergo op̄ pecunia remanere dō. Item forte habuisset
nō minus salariū ab altera parte ar. t. l. 3. f. si accept. sed ista
est diuinitio. Quati dicūt q̄ casu casu supenit dō, non
repetit, vt ibi: aut cap̄iēti, tūc cōdicit, vt bic. Certe ista leg-
ponit exēplū de casu ingerēte difficultatē cūlibet plone, vñs
dicti, ḡdito t̄pis r casu contingēte ḡa p̄onaz debitoris nō
dicit, valetudinis. ¶ Ict̄ ergo solutio fit vera quo ad exēplū
de valetudine i. infirmitate, non tñ vt vera quo ad exēplū
de qualitate t̄pis, de publicanis. Lefar. certe imo est vera solū
in se, vt nō. loc. l. i. vñ. f. t̄c cū ḡd. ¶ Tertio op. de pen.
Ceo. fo. b̄i casus impediēs emerit in plona creditoris, vnde
et nocet: b̄i casus in plona debitoris, facit, f. de p̄ti. pec. l. itē in p̄nc.
¶ Quarto 3 hoc opp. s̄, de affic. dē funcio. Sol. regula est
p̄m p̄ficia dīfinitionē, 3 fallit in publicis salariis, vt in l.
3. ita. ¶ Itē in salario aduocatō, de var. cog. l. 3. vñ. vñ. ¶ Itē fal-
lit facit liberat, vt. l. cū b̄b. s̄. f. stichus. de statu. ¶ Quinto
to op. q̄ non babet locū pnia, vt. f. q̄ ferus. Sol. ibi, res nō
erat integra, q̄ b̄ta erat affinitas per sponsalia, bic erat inte-
gra: q̄ nōdū arripuerat iter: f. si dicatur q̄ b̄c fecerat p̄paratō-
tōia, cōcedo, tñ p̄paratōia non facit desinere esse rem inte-
grā, vt bic Bar. dictiq̄ in l. i. ferus. est speciale fauore dō-
tis, vt in eo q̄ datur cū dōtis nō babet locū penitentia, f. de
iure dō. l. i. s̄. vt dicit q̄ dēns dōtis est contractus nōmi-
natis, vt. s̄. de cap. dī. eas, vel dicit q̄ q̄n q̄ integraliter per-
stat, b̄s locū pnia, vt bic. Si autē ex parte penitet, q̄ parte nō
vt penitet de dote, r nō de sp̄salia: tūc fecit, vt ibi arḡ, de
admit. l. i. q̄ querit. f. de leg. l. si ex vobus. Item ibi p̄ pniaz
non reducet̄ res in p̄stimum statum, bic sic: sic nō obstat.
Item absonum esset ibi, q̄ fieret postea ḡor sine dote, q̄. co. f.
donatarius. ¶ Sexto op. q̄ quo datus innotatū est ip̄et, r
nō b̄s locum pnia, imo tunc veltit, vt. l. leg. placito. So. acci-
piens nō babet res penitendū, vt ibi, sed velles f. vt bic: sic
cōtractus claudicat. ¶ Op. q̄ nō babet locū pnia, vt. l. si licet
sol. t̄bi in scribis nominatis, bic in innotatis. ¶ Septimo
op. q̄ tñ in b̄c b̄b nominatis babet locū pnia, f. pro. loc. f.
cōuenit. infini. man. s̄. recte. f. de po. l. 3. p. de precl. cū p̄ca
rio. so. regula est in cōtractū nominatis non l̄s penitere nisi
vtriq̄ consentiat: fallit in mandato, deposito, societate, p̄ca
rio. f. de po. l. lucius. s̄. eff ratio q̄ t̄bi cōtractē de sui natura re-
quirunt duracionē voluntatis q̄ t̄bi sufficere nōdū volun-
te, non babet locū pnia. f. de consi. pec. vñd. fallam. facit q̄
nō. f. si ex. p̄. l. cōdi. cōdictio. f. si minimus. Item tñ cōtra-
ctus l̄s finit in facit esse, tamen cū quoditū sunt in fieri, arḡ,
de vñs. ar. c̄ref. l. i. in vi. p̄o futuro tēpore babet locū pnia.
¶ Itēs in dictis cōtractibus non babet locum obligatō, q̄ t̄m
pedit p̄niam. ¶ Octauo op. ad idem de l. qui pecuniā, f. si cer-
pe. Sol. ibi contractus desiderabat impleri et inueniēti, tñ
l̄s nō accipere. f. qui po. in pig. ba. l. i. s̄. eff ratio: q̄ ante non
nata valida obligatio contra rem nec naci potest sine facto
re: scilicet si non est in potestate res, f. est conditio casualis. f.
qui po. in pig. ba. l. portio. r l. qui balneum. ¶ Nono opp. q̄
non babet locū pnia. Coe. rans. l. quāuis. sol. ibi in diftra-
ctu, bic ad obligandum, vt. s̄. de pac. l. si fundus. ¶ Decimo
op. Coe. r̄ per. m. l. i. Sol. vt ibi nō. ¶ Undecimo opp.
q̄ casus eḡcuset debitorē, vt ibi debet faciem, casus sup̄e
mens in persona debitoris videtur superuenire in ipsa re de-
bita, vt nō. p̄. de ver. ob. l. cōtinuus. s̄. illud. Sed casus sup̄e-
ueniens in re liberat eum, vt. s̄. l. l. i. sed si stichus, ergo t̄c.
So. ibi, casus indecubet impossibilitatem, bic non, vt nō. Co.
l. pen. ¶ Duodecimo opp. si contractus est celebratus gratia
vtriusq̄, ergo vñ tantum penitere non l̄s, de ver. ob. l. 3. r
me. in pin. So. ibi loquitur in contractu, qui sola cōtentione
acceptat rebus, q̄ erat contractus fipulationis. Item ibi non
erat res integrā: vt bic licet, aut in cōtractibus l̄a celebra-
tis babet locum penitentia, refert, aut loquitur in cōtractū
bus nominatis, aut in cōtractibus innotatis: primo casu

a **C**innolatis.
Vide que ad
hoc hñr p eun
dē Bald: in.l.
ex placito. l. i.
q. C. de rerum
permu. 7 vide
Frā. Are. 7. d.
Alex. d. Imo.
bic,

Secunda Baldi super Digesto veteri.

Cflani? Ubi
oino vide do.
Alex. & Imo.
Codictioe
ex. l. ad qd au
tez ppetat con
dictio ex lege
vid. d. bar. So
ci. in consil. cl.
in f. r. no. vñ.
qnto pbat r
vñ. g. firmat
in prima pre.

Si feruū

Penitentia sine certificatione non im-
• pedit factum hominis, sed impedit disposi-
tionem

Cfacis. Ad
i. l. i. ff. 2. C. qno
rum lega. 7 in
l. dolo. de doli
excep. 7 in l. ij.
de edicto dñi
Adria. tollen.

es, vt obstat rō q; nō egcipiebāt de iure tertiū, s; erat res finali
ter reuerſura ad expientes, q; egcipi, vt vitē cōfirmat. hoc
dic vt nō doc. in l. si socer. §. nē p; §. fol. ma. c. i. q; in l. rō
doris vtr nō intelligi g; p;cedere cām mere lucratinā, q; est lu
crā annuū onerō p; mifonā. c. i. q; i. l. ad lūcū pacti, vt
legis b; locū in dote nō soluta, nō tñ b; locū in pūis sponſa
libis mifonōe nō dōt; q; b; nō lucratū fruct; multo min⁹
lucratū fontē, vt. §. fol. ma. si ante. c. i. q; sal. tu. au. an. in patrē ar.
cōtra. C. de bo. q; lib. nō. §. tēc. Itē b; si istud lucratū fī nō voluit
egzorem dūcere, nec onera matremq; mifonā fupporare, vt. §. fol. ma.
in. infam. §. v. faras. c. i. de egcep. doli. l. pater. in prin. nam si
lucrum connectionale non habet, nec legale eg forma statuti.

Solus mulier. Sp. C. de transact. l. i. in glo. l. i. si p. fundo. in gl. qui remittit dare v. f. C. de i. q. ille q. si in nudo pactu. b. in c. acceptilatione alii liberat. dare v. f. r. conditit ipsam rem. Et no. arg. q. exceptio dicit magis aptari. q. facium. v. no. s. de p. launa. q. b. et veri si p. ea aliquid adeo acti. v. exceptio compensationis vide. j. de dare do. l. si p. s. q. si q. et cotra. ibi e. distig. q. aut res erat apud debitor. et tunc v. ad cum p. misse res: aut non erat penes debitor. et tunc no. v. p. remittit res. lib. ratio. s. ibi in verbo p. c. ibi in verbo p. c. et ibi in singulari. ar. ce. p. j. d. in alio glo. In 3. ium facit q. b. In 2. d. in c. pactu. de reg. iur. lib. v. f. Item op. ista exceptio l. i. tacita conditione. si matrimonium sequat. j. de iur. dot. l. licet. q. de deficienti conditio nulla est acceptatio. et nil e. ad m. p. p. n. v. si no. v. b. loci condic. ob cau. cum nil peruenit. est acceptio prima. Sol. sic fuit actum q. acceptila. est pura. arg. de sol. l. sub conditio. gl. aliter respondet. r. d. uinat. r. no. p. derat r. s. non teg. in. l. l. s. n. a. dicere q. ibi erat obligatio p. d. i. talis est cotra teg. q. obligatio p. d. i. talis no. est obligatio. q. teg. et ibi manere obligatio. sed acceptatio fuit ibi p. d. i. talis. sic pura. C. de o. p. s. l. i. q. q. accepto. Sol. ibi erat debiti pura. i. q. d. debiti. ibi no. s. ibi no. s. ibi no. s. ibi no. s. ibi no. s. de pac. cotra iur. s. si b. aut sic. S. ponam. ego p. n. i. dare tibi. q. n. n. n. q. auferat me parati remittere decem. et mibi ea debes. formaliter ipso p. m. i. n. i. o. n. e. v. f. q. p. d. i. talis iuris. j. q. d. q. d. dem. l. Jul. s. i. q. n. n. q. b. ob cau. in 2. c. tractat. s. q. ille q. remittit videat dare. v. f. q. v. n. i. q. v. i. d. e. r. e. remissio habere p. p. plena impletio. q. b. e. l. siue apud. C. de trasac. r. q. b. C. de pac. l. si. in. magne gl. aut remittit illa actio. de qua mora erat l. i. s. t. q. remittit. no. v. f. dare. q. no. s. l. i. q. d. a. l. i. a. c. t. a. c. e. r. t. a. p. u. r. a. t. u. n. c. v. i. d. e. a. r. e. f. i. q. u. a. r. a. s. q. i. d. a. n. d. o. i. m. p. l. e. a. t. e. p. t. e. f. i. r. e. f. e. r. e. t. q. u. a. n. t. e. r. p. a. c. t. o. e. r. a. p. t. a. t. u. r. e. r. e. m. i. t. t. i. d. o. r. t. u. n. c. i. m. p. l. e. r. i. t. e. s. i. t. u. t. n. o. p. e. t. i. d. o. r. t. u. n. c. e. s. t. i. m. p. l. e. r. i. t. u. r. q. u. i. d. e. s. i. n. t. p. o. s. s. e. p. e. t. i. t. u. r. a. l. t. e. r. d. e. f. a. c. t. o. a. r. j. d. e. c. o. d. i. c. d. e. l. m. u. t. C. de trasac. l. vbi pactu. C. de iur. b. o. a. c. t. i. b. a. r. a. t. i. o. n. i. b. u. s. r. e. g. r. a. t. i. n. f. i. n. a. t. i. o. n. e. s. i. n. t. d. o. n. a. t. i. o. r. q. v. f. q. f. c. remittere. r. dare l. i. paria. v. b. i. d. e. a. r. e. d. e. r. e. g. i. s. i. n. l. i. q. s. o. b. l. i. g. a. t. i. o. n. e. n. o. i. n. d. i. c. i. t. u. r. q. b. n. o. i. g. v. l. b. p. p. s. l. i. C. de 3. ium v. q. lib. ratio etiam sic ea v. p. r. o. i. n. l. e. a. l. e. p. a. c. t. u. s. i. n. 2. i. n. d. e. p. a. c. e. r. g. o. n. o. e. s. t. d. o. n. a. t. i. o. r. s. i. c. u. t. e. g. i. s. t. r. i. n. f. i. n. a. t. i. o. n. e. s. o. l. i. p. a. c. t. u. i. e. s. t. g. r. a. t. u. i. t. u. m. c. r. e. d. o. q. u. i. g. i. g. a. t. i. n. f. i. n. a. t. i. o. n. e. l. a. x. e. s. t. e. x. p. r. e. s. s. e. q. i. s. t. a. l. i. b. e. r. a. t. i. o. e. s. t. s. p. e. c. i. e. s. d. o. n. a. t. i. o. n. i. s. f. i. o. d. e. p. a. c. t. a. c. o. n. t. r. a. i. u. r. s. i. s. f. i. l. i. a. s. n. i. s. i. i. l. l. e. q. r. e. m. i. t. t. i. t. u. n. d. i. c. a. t. e. r. b. e. b. a. b. u. i. s. r. e. c. i. p. i. s. s. e. q. t. u. n. c. n. o. e. s. t. d. o. n. a. t. i. o. j. d. e. a. c. c. e. p. t. i. l. a. c. e. p. t. i. l. a. s. p. a. p. o. c. a. C. de n. n. p. e. l. i. n. c. o. n. t. r. a. c. t. o. r. S. e. d. q. d. i. n. t. r. a. f. f. a. c. t. i. o. f. a. c. t. a. p. r. o. m. o. d. o. d. e. i. m. a. g. i. n. a. l. i. t. e. r. o. c. o. q. u. i. c. e. q. u. a. d. d. o. n. a. t. i. o. i. n. e. s. t. v. i. d. e. a. r. v. f. s. i. q. i. n. f. r. a. n. p. a. l. i. s. j. s. r. a. n. s. l. e. g. i. t. t. r. a. n. s. i. t. e. g. i. s. i. n. f. i. n. a. t. i. o. n. e. q. i. s. t. a. l. i. b. e. r. a. t. i. o. e. s. t. s. p. e. c. i. e. s. d. o. n. a. t. i. o. n. i. s. f. i. o. d. e. p. a. c. t. a. c. o. n. t. r. a. i. u. r. s. i. s. f. i. l. i. a. s. n. i. s. i. i. l. l. e. q. r. e. m. i. t. t. i. t. u. n. d. i. c. a. t. e. r. b. e. b. a. b. u. i. s. r. e. c. i. p. i. s. s. e. q. t. u. n. c. n. o. e. s. t. d. o. n. a. t. i. o. j. d. e. a. c. c. e. p. t. i. l. a. c. e. p. t. i. l. a. s. p. a. p. o. c. a. C. de n. n. p. e. l. i. n. c. o. n. t. r. a. c. t. o. r. S. e. d. q. d. i. n. t. r. a. f. f. a. c. t. i. o. f. a. c. t. a. p. r. o. m. o. d. o. d. e. i. m. a. g. i. n. a. l. i. t. e. r. o. c. o. q. u. i. c. e. q. u. a. d. d. o. n. a. t. i. o. i. n. e. s. t. v. i. d. e. a. r. v. f. s. i. q. i. n. f. r. a. n. p. a. l. i. s. j. s. r. a. n. s. l. e. g. i. t. t. r. a. n. s. i. t. e. g. i. s. i. n. f. i. n. a. t. i. o. n. e. q. i. s. t. a. l. i. b. e. r. a. t. i. o. e. s. t. s. p. e. c. i. e. s. d. o. n. a. t. i. o. n. i. s. f. i. o. d. e. p. a. c. t. a. c. o. n. t. r. a. i. u. r. s. i. s. f. i. l. i. a. s. n. i. s. i. i. l. l. e. q. r. e. m. i. t. t. i. t. u. n. d. i. c. a. t. e. r. b. e. b. a. b. u. i. s. r. e. c. i. p. i. s. s. e. q. t. u. n. c. n. o. e. s. t. d. o. n. a. t. i. o. j. d. e. a. c. c. e. p. t. i. l. a. c. e. p. t. i. l. a. s. p. a. p. o. c. a. C. de n. n. p. e. l. i. n. c. o. n. t. r. a. c. t. o. r. S. e. d. q. d. i. n. t. r. a. f. f. a. c. t. i. o. f. a. c. t. a. p. r. o. m. o. d. o. d. e. i. m. a. g. i. n. a. l. i. t. e. r. o. c. o. q. u. i. c. e. q. u. a. d. d. o. n. a. t. i. o. i. n. e. s. t. v. i. d. e. a. r. v. f. s. i. q. i. n. f. r. a. n. p. a. l. i. s. j. s. r. a. n. s. l. e. g. i. t. t. r. a. n. s. i. t. e. g. i. s. i. n. f. i. n. a. t. i. o. n. e. q. i. s. t. a. l. i. b. e. r. a. t. i. o. e. s. t. s. p. e. c. i. e. s. d. o. n. a. t. i. o. n. i. s. f. i. o. d. e. p. a. c. t. a. c. o. n. t. r. a. i. u. r. s. i. s. f. i. l. i. a. s. n. i. s. i. i. l. l. e. q. r. e. m. i. t. t. i. t. u. n. d. i. c. a. t. e. r. b. e. b. a. b. u. i. s. r. e. c. i. p. i. s. s. e. q. t. u. n. c. n. o. e. s. t. d. o. n. a. t. i. o. j. d. e. a. c. c. e. p. t. i. l. a. c. e. p. t. i. l. a. s. p. a. p. o. c. a. C. de n. n. p. e. l. i. n. c. o. n. t. r. a. c. t. o. r. S. e. d. q. d. i. n. t. r. a. f. f. a. c. t. i. o. f. a. c. t. a. p. r. o. m. o. d. o. d. e. i. m. a. g. i. n. a. l. i. t. e. r. o. c. o. q. u. i. c. e. q. u. a. d. d. o. n. a. t. i. o. i. n. e. s. t. v. i. d. e. a. r. v. f. s. i. q. i. n. f. r. a. n. p. a. l. i. s. j. s. r. a. n. s. l. e. g. i. t. t. r. a. n. s. i. t. e. g. i. s. i. n. f. i. n. a. t. i. o. n. e. q. i. s

Heres. Commissarius de eo, qđ puenit ad manus suas, tenet reddere rōnem herediti si nō expendit, qđ percipit, tenet condicēre ob camb.^o. ¶ Noq. qđ commissarius nō dñz lucrari ex commissaria ad idem j. manda. l. creditor. s. i. inter. z. f. de donat. inter vir. v. grol. mulier. alias tceptis, si appetitis. z. f. de commissaris, cui est commissum nadā miniterū executionis: z. illi commissarii nudū nullū sine pte, nec trāsīt orī officiaz ad bñdes ar. de cur. fi. l. cuius bonis nec pñt vendere bōa p executioe facienda, nisi testator hoc notatiz pvidetur eis. no. i. l. alie. de ac. c. bib. le. qđ casu bz bñ fit minor, tñ pñt ēē sine decreto vendere, no. i. l. h. qđ opo.

er. opus nō est, vel nisi cōmissarius habeat gñale mandatū, cū libera, vel nisi sint fructus q̄ corrumpat, ad infus. p̄ura. s. de p̄u. l. mādato gñali. c. l. p̄cutator. vel forte nisi sit fiducijs missarius ad pias causas, s. b̄is sit in mora soluedmā cū possit agere, ergo s̄ alienare, et de tur. dell. ant̄ p̄ro. qd̄ legitimo executor, vt in ep̄o vñi credo: q̄ b̄ gñalē s̄ liberā a lege, et vñd̄ er. q̄libet bona suo arbitrio p̄ soluedmā relicta ad pias causas, vt in aut̄. de eccl̄. t. s. si q̄s p̄ redēptiōe. vñi et q̄n. qd̄ intelligi verū, vbi nō est cert̄ breues: alia credo q̄ p̄mo nō res sit cōstitūdas in mora, vt egra de test. non leg. c. d̄ et c̄tū ad a pias cās, qd̄ reliquit p̄ aia, vt no. de leg. c. l. si q̄s t̄io nisi f̄mulare hoc. d̄iceret, vt cū legat d̄m̄ti vt p̄uice p̄one, nō egeñtā s̄ testator dicat lego p̄ aia, nō censet ad pias cās, vt no. C. de sac. f̄anc. c. illud. r. ar. C. de dona. l. si donatiōe. in b̄is etiā ep̄o s̄ reddi rō p̄ executorē testamētī, vt. s. de p̄. b̄. libereditas. i. f. c. p̄lot. q̄ qñ breues dat aliquid cōmissarij, vt cū eo d̄bere, s̄ pōt d̄icere cā non secuta. Cuius id̄o titio. r. et eā expōdat p̄ aia mea, i. p̄se vñt ep̄dore, ego aut̄ nō p̄nto, an possim, r. vt q̄ f̄i q̄nāsi de morte cogitasse videtur, aie feci mentionē, p̄sum q̄ ego renouare, ar. no. de ob. p̄leg. l. scia. In b̄is facit. C. de dona. l. si q̄s p̄ redēptiōe. Et de p̄bar. in p̄sencia. Sola si mandati, possum renouare mandatiōe dona. hoc t̄re, s. si q̄s d̄edit. Si aut̄ dedit alicui p̄ aia mea, non possum renouare, q̄ est si nup̄ legatō r̄ inter viuos, vt d̄. l. si q̄s p̄ redēptiōe, fecus in legato, s̄ testator p̄uenit r̄ egeñdo, de leg. h̄. l. Luc̄. r̄ id̄e in donatio. can. mox. j. c. l. p̄. Sed an̄ breues pōt p̄uenire cōmissarij vñd̄. Isal. in l. nulli. C. de ep̄is. c. de. in egequendo, r̄ideo aut̄ super certo s̄ pōt, de lei. l. qd̄a. s̄ scriptū. aut̄ est deputat̄ executor sup̄ incerto, tūc b̄es nō pōt p̄uenire, q̄ necessaria est hic declaratio executoris, ar. de ob. p̄leg. l. C. de p̄p̄is. sic distinguendo in alijs, si p̄nt res sunt executores, an vnus possit eges sine alio: nō aut̄ sunt deputati p̄uicā, tūc q̄libet vñ b̄re mandatus in solidū, ar. de eger. l. s. si plures, aut̄ sup̄ incerto, tūc facias, ar. de artib̄. l. cuti. fm̄ Jac. Ba. in l. qd̄ p̄nperibus. in fin. in l. nisi i. d̄m̄, vt in c. de resti. l. vi. Sed nunq̄ cōmissarius redēpt̄ r̄cñm̄ suo, ar. in ligde s̄ p̄bare sege d̄icissar. q̄ sufficiat facit, vt l. C. de p̄p̄is. dic. q̄ in his quib̄ p̄uit testes adhibere, vel de facili redigere in scriptura, nō sufficit ius, arg. j. can. moda. l. in commodato. s̄. sicut. in s̄. in alijs stat̄ facim̄to, nō mōdo quantitas sit parua s̄ persona bonita, r̄not. de accus. qualiter. x. no. C. de iur. d̄icib̄. l. s̄. i. s̄, in cōputatiōe, facit quod no. in d̄. si quis p̄o redēptiōe. C. Quid de p̄ma t̄ri scripturis, quas iussit rudes cōmissarij quotidie facim̄te iussu s̄ p̄uatis personis de expensis? R̄spondeo, q̄ facit cās confici et necessitate ē egratura ius officij multū valent ad d̄agim̄e veritatis, s̄ tūc ad qualemq̄ d̄ic̄, facit qd̄ no. C. de edē. l. qd̄a. s̄. nūmularios. l. j. s̄. officio. de t̄. r̄. arg. f̄. C. Eleg. ant̄. C. Executor s̄ accipit pecuniam, r̄ no. egeñt̄. d̄icētiōe er. cā tenet̄ intelligat et cā non secuta, s̄ non p̄nt vñ C. de dona. l. si quis p̄o redēptiōe. facit de aut̄. r̄ arg. leg. medico. in s̄. de leg. s̄. l. vclut. s̄. a te peto. r̄. j. man. credit. s̄. inter. r̄. no. b̄ic ar. q̄ breues sit liberata sit stando executori vñ de quod not. Jac. de arc. in Liquidam testamento. s̄. f̄. scriptis.

¶ *Utrum quis* Renouata donatio eā mo-
tis etiam fructus quoque
donatarius, sunt reſtituendi. l. d. 2. eſt ratio q̃ dona-
tio cauſa mortis debet cōfirmari per mortem donatoris ſecus
ſi non conſtitatur, merito fructus repetitur ſecus in p̃-
cario, quia fructus percepti, antequam precarium renouetur,
pertinent ad euz qui precario rogauit, nec tenentur reſtituere:
quia gratuitum vſum habet. l. de donat. l. v. ucl. u. l. 2. B. q̃
l. ius, ſicut in commodato. ſ. e. l. in commodato. ſ. ſicut. 2. eſt ra-
tio, quia aſſumpſit effectum inter viuos, 2. non deſideratur
firmari per mortem. ¶ Sed quero, an donatio cauſa mortis
ſit contractus: 2. dico q̃ ſic quo ad eius celebrationem: quia
fit per ſtipulationē vel traditionem, de dona. c. an. mor. l. inter
mortis, 2. hodie ſit nudo pacto, vt not. de leg. ſ. l. cum pater. ſ.
memio. Sed quo ad cōfirmationem accedit vltime voluntati
ſaluo quod non requirit aditionem hereditatis, nec accepta-
tionem poſt mortem, de leg. ſ. ſequens queſtio. 2. l. cum p̃. ſ. i.
2. facit quod no. in. l. i. de dote preleg. Item quo ad oſi ſtipu-
lationem accedit vltime voluntati, vt not. de public. l. 3. Itaque
ad ius accreſcendi. C. de cad. tol. l. i. in ſ. non tñ ſ. vt inter abſen-
tes, niſi interuenienti medio organo nūti, vel epiſtole, vt not.
C. de epi. l. cl. illud. Sed nūqd vs p̃acti q̃ donatio cōmet-
tis non poſſit renouari: 2. ṽ q̃ non, q̃ eſt vltima voluntas, 2.
non pōt q̃ derogare p̃acti vltimi liberi arbitrii: nec etia volūtatē
quon poſſit penitere, de verborum obligationib. l. ſtipulatio
hoc modo. C. de tranſactio. l. donatio. ſ. de pactis. l. 3. cum
ſimil. Sed dico contra q̃ valet pactū, facit eſſe donationem
inter viuos. de donat. c. an. mor. l. pbi. ¶ S. qd̃ ſi viſi, donatio poſſit
inter

Confirmatio. 8
 Nunquid aut
 in remissione
 penerequirat
 Infirmator vi
 de tu. d. Alex.
 de imo. l. l. m.
 de iustis. C. de
 dona. r. eandē.
 Bal. in. c. j. qd
 iur. sit, si post
 alicien.

Contrā
 c. v. s. frā.
 Bre. in. l. scien
 dum. j. de le
 gat. primo.

[illegible]

ut debitor, non tñ ob cam liberationem, vt soluti putatio pcuratoris, qd liberatiois ob de futuro: qd post solutionē nascit liberatio, non anteq̃ ergo hic dicit de conditione ob cam, loq̃tur tñ qd debitor fuit soluti fm dō. S; in secūda parte bñ. i. fuit dolus recipiens, 7 error traditis: quo casu ois conditio cōpctit. furtina indebiti, 7 ob cam, sine cā: tñ trāficaria: qd ois conditio degenerat cōtra furti, nullā feruat natrā nā gñis, vt. d. l. i. l. ite vñ intellectus bñ. i. quicqd gl. locat. c. Et no. q. interdū est falsus pcurator: falsum debitor, tñc dñs aut bñ rati, 7 tenet dñs, aut nō bz rati 7 tenet procurator, vt bic, i. terdū est verū pcurator, 7 falsum debitor, tñc aut est pcurator, ad hoc 7 tenet dñs, aut nō est pcurator: ad hoc, tñc aut dñs ratificat 7 tenet dñs, aut nō bz rati 7 tenet procurator. f. de codi. ind. i. pcura. 3. Interdū est falsus pcurator: verū debitor, 7 tñc aut rati ratificat 7 tenet tenet; debitor liberat, 7 aut non bz rati 7 tñc tenet falsus pcurator, vt bac. l. i. verā, 3. Interdū est verus pcurator, 7 verū debitor tñ solus liberat debitor, 7 iō non repetit, vt. f. de sol. l. vero. pcurator, 7 bic si qñq, an soluti repetatur. fed si queris quo iure: distinguo aut conuenit dñs qd ratificatur vel mādant, tñc cōuenit conditio debitoris, vt. d. l. pcurator. 7 bic in pñ. aut tenet falsus pcurator: tñc, aut nō fuit in eis trāsati dñs, aut trāsati: si nō, tñc aut sciebat falsus pcurator, 7 tenet dñctioe furtina, 7 omni alia: qd degene rat omnis conditio 3 fure: aut errabat, vt dñbitabat, 7 tñc nō vt in dolo, nec facit furti, vt. f. de lib. cau. l. nō solt, pñ. iō nō tenet conditioe furtina, fed conditioe indebiti, forte ad nudam possessionem, vt. l. indebiti. f. i. numeri. Sed ibi agens non erat dñs, bic aut dñs: quid conditio dñs res suā? vt l. agens cer. pe. l. i. qd nec cam. q. pñ. nisi pecunia esset conditio: nisi dñs casu coipso qd nō reddit supprimere vt. cecq. rerū dñs, qd pñonius. Ego dico q. iusto casu bz agi ad egi. rñ ven. ar. f. pñ. 3. I aut fuit translati omium tñc non bz loci conditio furtina, qd dñs nō facit furtū rei sue. f. cō. l. rē mibi. 7. f. l. pñ. 7 iō tñc subdistingue, aut fuit mera solutio, 7 bz loci conditio indebiti: aut fuit dō, vt facias, 7 bz loci conditio ob cam, vt arguitur dubitatur, 7 pñmo mera solutio non nouum pñtus, bñ. q. de inf. l. i. fed an in dubio pñmū dñs tñ trāsatio? vide q. sic. f. de iure dō. l. fed nisi. s. l. i. beres. fed ibi causa suberat, 7 non erat error: in contrariū, qd soluitur, vt minifro, argu. de donat. inter vir. 7 vgo. l. mulier: quod verius credo, vt. f. de dona. l. qui mibi donatus, 7 de neg. cō. l. ego. 7 bec vera sunt, qd soluens errat. Sed quid si scio falsum procuratorem, et si solo quod credo me debere, an repeto? Rñdeo aut dominus bz rati, repeto a domino: qd fingitur fuisse verus pcurator, et non habet ratum 7 non repeto: qd videtor donasse. f. de condi. inde. f. non fortem. q. filio. de vñ. pñ. pñ. emp. qui fundum, s. feruus meus. Nō on obstat quod no. de dñ. l. dispensato fide: qd illud intelligitur, vñ fuit error circa mandatū falses error: inter secundum dñ. Ego dico q. si pñ cap cōiectura qd ego soluerim fide future ratificatis, qd non videtor donasse, 7 i. de sol. l. cum aurum sic intelligitur dictā Dñ. in. l. falsas

CIdē videl.
Adde eundez
Bal. l. l. illud.
in. iij. col. C. &
sacrosan. eccle.
2 Pan. de Ca
stro. in consil.
cxxx. q. nō vs
que ad legitima
mam.

Secunda Baldi super Digesto veteri.

Scetus si ista coëctura cessat, vt qd solui pcuratori dueto re-
nucato: nō est verifficū qd vñs apli? ratificet, vt. d. s. qd filio,
et qd. qd leg nra loquit in pcuratore fundit? falso, qd in pu-
ratore renucato, si ei soluo debita? Rñ. si nesciebat se renucato-
ri, libero; et non repeto, vt. s. si cer. pe. l. pe. s. i. Sciebat se re-
nucatum, aut accepti bona mēte, et idē et est mirū: qd in dñm qñt
in nūtiū trāsit dñm fānoze liberatōis, fed oia qd p est omniū
interpretatū, nō verū, vt. nō. C. de vñs accepti. aut mala mē-
te tūc ego ignoro si libero eo exceptiōis, de fol. l. cū quis. s. i.
C. Extra qñd, an factū fundit? falsū pcuratois possit haberi
ratiū, vt. nō. hic, vt qd sic, vt. b. c. In dñm de sñm. de rescript. et
parte. Sol. In pcurator pot haberi ratiū, vt. s. In rescriptis
fecit, qd falso impetrata iura: si pñces fuisset, nō cōcessis-
set: nō obit, qd qñs iur. l. iij. s. si p. c. qd illud intelligi, qñ nō
obsepit, s. i. petratū forte gestozio nō, vt errant in iure, fē-
te qd putabat mādātū gñale sufficere, et in iudiciis, aut ē pte
rel. tūc hūc locū ratificatio: nō epfio b. falsū admissus
ad defensionē sine vñlo mādātō, vñ nō vt ē f. falsa allegatione
admissus, s. ē natura defensionis, qñ nō regit mādātō de ex-
cep. rel. i. l. i. n. s. b. d. iure aut ē pte actoris et tūc nō b. lo-
cū satisfactio in pñdictū aduerfarij, s. in pñdictū ratificatis
f. de p. c. n. l. i. s. i. l. tutor. C. in qd. ca. in. i. i. i. ref. nō ē
necesse, b. oc pñ glā. Alii dñt qd temp tūc ratificatio per. s. b. d.
iure, tūc ē canēdū: qd s. faciat valere actū, tñ pñona, qd obsepit
non egulat a crimine dñto, vt. de fall. l. si qd obsepit. x. i. de
fur. l. si videro, s. si tñt? actus ergo roborat, sed pñona nō
egulat: qñd ē nō. S. an factū pcuratois renucato pot ratifi-
cari? certū ē qd sic ē necessitate imposita p legē in cafu. d. i.
c. i. s. i. S. dō in pñolitaria ratificatio ē dubiū qd pñuocāt
mādātū, vtare vt. qd repobatū ē, ratificari nō pot, de fol.
dīsp. dō. qd renucato facit cessare mādātū, nō autē inducit
pñbitionē, nisi qd nō intromittat se vñ mādātū, ad b. d. C. de
reb. cre. ne filij. s. an factū falsū nūtiū possit renocari? Rñ. aut
ē nūtiū Scetus, aut rectū Scetus nō pot ratificari, vt. nō. p. d. C.
si qd al. vt. libi. l. mūtū. nā ratibabitio non egparatur mādā-
tō nūtiū, sed pcuratois, qui actū celebrat in sua pñona, qd pñs
erat, fed nuntius celebrat actū in pñona alteri? qui aberrat vt
pñensus ca. intervallo nibil operat, de act. o. b. l. pñensus. Item
nec est nuntius sine cōmiffione. C. de epi. rel. l. si fed ē infē-
nus et rectū, pot ratificari? ministeriū eius ē de futuro infēn-
dō rem. Et ē alia differentia: qd nuntius Scetus est semper al-
terius, s. nūtiū rei pot esse suus et alterius, j. de fur. c. qui. s.
si epistola. Sed an dñs pot ratificare factū falsū pcuratois in
re suā? vt. nō non pñecat negociū ad ratificandē, nec ei vñ
per f. ius, qd ad. fer. am. l. partē. s. i. Jte pcurator in re suā,
s. alieno noie agat, tñ suo noie recipit solutiōē. C. de pñocur.
l. qui stipendia. s. i. aliqđ recipit erroze solutiōis, vt recipere nō
noie dñi, ar. j. ad Treb. l. debitor. s. vlti. Sol. aut ē falsus pcur-
rator ad agendū, et nō dñs ratificari, qd cōfessio titulus antecede
re dñs, aut ad recipiendū, tñ pot ratificari: qd recipiat is, cñ
donare volo, ego recipere videtor. J. de pig. act. l. soluti. s. solu-
tā. j. de donat. vt mibi donares. et b. ca. qñ qd ē pcurator
in re suā ad recipiendū solutiōē sen rem, et non ad agendus,
non habet locū, l. per dñerfas. l. ab Anafas. qd loquuntur
solum in cessionario, nec habēt locum, vt actio queritur sine
cessionario, nisi in contractu emptiōis noie: qd ibi depñto sit
mēto, ar. C. de pñed. cur. l. si nec dñstinguo an recipiat nomine
directarij, vel vñliū: qd effectus semper concernit ipsū pcurato-
rem in re suā: sine verus sit, sine falsus, de excep. doli. l. apud
Celsūm. s. si c. i. legatur ergo qd gl. pot dicere verū in pcura-
toze falso, qui ē intitular in re suā, non ad agendū, sed ad reci-
piendū solutiōē. Sed qñ dñctio indebiti nūqđ b. locū:
nā cā solutiōis ē liberatio pñoborio, ergo cū cā de futuro, et
sic b. locū cō dñc. qd ca. non indebiti? Rñ. dñco, cā debet intell-
gi causa causans, non causa causata, vñ qui simpliciter soluit:
solutio oiz ē cā debiti putatiuā, s. illa ē proprie cā, que est ē
parte autē, vt. nō. j. i. l. i. s. i. ob turpē. S. qñ soluit cā adiectio-
modi, vel causē liberationis, tūc cā principalis ē de futuro: et
qñ recipit, non videtur tunc falsus pcurator: et qd nō recipit
vt pñcurator, sed qd de rato canet, de d. i. n. f. c. l. inter quos, s.
alieno. Et b. not. qd illa cā dñt de futuro, que b. in sui esse pen-
dentiā, non que est de pñbentiā in cōditione si cer. pet. cum
ad pñens. vñ qñ soluit pte pñensitis liberationis, non habet
locū cōdi. ob cau. fed qd pte future liberationis, vel ratifi-
cationis sic, siue debiti siue indebiti soluat: gl. vera. S. nū
quid pot sustineri opt. ad ar. qui dicit qd falsus pcurator fa-
ciat furum, etiā si dñs efficere traditiōē, vt quod sic qd in
primo instanti traditiōis est fur, anteqñ dñs, nec purgatio-
ritium, j. de condi. fur. l. ideo. qñ nō vt facto dñs, sed dolo
ad nerfarij dominium perdi, argu. s. de tranfac. qui cum totoze.
S. qui p fallacia. ista est truffa: qd soluent omniū transferri vo-
lenti nō sit furū, nec dñū pcurari ad delictoz in infāti tra-

ditionis acquiri dñum, ergo gl. vera vt. j. de fur. l. falsus. s. i. ¶ Et legat. c. Dñe in tres partes. In prima parte fuit solutus qñ pcurator in rem sua, vel simpliciter. In scda pte fuit solutus ob cam de futuro. In tertia fuit solutum nūcio fecunda ibi qñ dñs. tertia ibi, vt qñ fur. ¶ Ad euidētia pñt qñ qñs solus soluit eo alo, vt statim sit liberatus: z pñt simpliciter ob ob cam de pñrito, qñs vt opera recipientis liberatur: z sic ob cam de futuro, qñs soluit alius tñt mero initio, ut qñ ac: non fundat i psona sua, vt. C. si qñ ait. vel sibi. multū. z bñt iñtne fm intellectū gl. Itē pñt ad euidētia qñ dñs trāslatō qñ ca putatua de pñrito bñ locū dñctio in debiti, sic qñ ca putatua de futuro bñ locū dñctio. ob fac. dñs non trāslatō locūm sñ saluum nūcio dñctio furta: facit. j. de fur. si qui vroz. §. apud Labone. z cōfirmat ista dñctio. j. c. cñ feru. similibz dñctio tñt, vtrū sit trāslatō in ministerio necne. j. de dona. hoc iure. §. si qñ dedit. z qñ nō sñ. c. pñt. qñ. s. i. tñt. qñ. gl. intelligit principii bñt. ¶ In falso pcuratore in rem sua apparet in glo. qñ incipit. §. bñt qñ intelligit in simpliciter falso pcuratore, apparet in eo qñ dñt de reuocatione mandati tñt in gl. Itā ad pcuratore in rem sua reuocatiō mandati non possit adaptari: bñt solutum falso pcuratori in rem suam vel simpliciter dñctio in debiti repetit a dñs ratificante, non a falso pcuratore, hoc primo. Si autē soluit ob cam dñ futuro, vt faciat souente liberari: nō facit tenetur condicō. ob cau. sed falsus nūcio facit furti. bñ. intelligit pñt pñt. sñt. sed Bar. dñt qñ in falso pcuratore in rem sua siue dñs ratificet siue nō mñqñ tenet dñs, qñ dñctio in debiti re quali contrari tñt: vñ cum res istō casu nō possit ad omni punire, fed debeat permanere penes pcuratore in rem sua: ergo nō tenet dñs, nisi tu dñces qñ per ratibabitiōē nō legitimat pcurator in rem sua, nisi tanqñ merus pcurator: qñ nec pñt pñt mandati pñt fieri pcurator in rem sua, ergo nec pratabitiōē, s. §. iñt fa. cit. de pig. si fundus. §. i. apparet ergo qñ falsus pcurator in rem sua legitimat per ratibabitiōē, qñ est nō. ¶ Itō. qñ soluit indebitum falso pcurator ratibabitiō dñi trāsferit condicōem in debiti qñ pcuratore in ipsum ratificante: z rō, qñ per ratibabitiōē legitimat pñt falsa pcuratoris taz rō et extradiualibus vt bñt. qñ in iñdñs. vt. §. de iñdñ. f. i. de excep. rei iñdñ. si mater. §. hoc iure. §. Bar. dñt qñ in iñdñs nō legitimat, qñ vt pcurator, fed qñ nō vt habens mada tñt egerat: nā si vt pcurator falsum cōmissit arripitō qñ qñt postfuro purgari nō pōt ar. de fal. cōs. §. f. e. i. si qñ obrepserit: sic intelligit gl. in. l. si tñt. C. in qui. cau. in inter. non est necel. Sed tu dic qñ ppter naturā ratibabitiōis qñ ob oculos retro āngit fuisse pcurator a pñtō, vt. j. de dñ. inf. l. inter quos. §. alieno. r. not. §. de neg. gē. l. i. al. qñ natura. §. cñ me. qñ qñt postfuro purgari vtrū, sic tñt. i. si ob turpē non ob. gl. l. i. tñt. qñ dñt qñt spē in mīnoz, qñ ratibabitiō re conciliet gesta: qñ illud nō est vt ratibabitiōis. s. p. leo min. ¶ C. de pñ. nā in. l. i. tñt nō erat falsus tñt, sñ nō satisfide. r. pñt. vñ erat ibi defectus solentatis, qñ de iure cōi nō purgat p obligatiōē: fed solū vbi est defect. ¶ pñt. vñ. vt. §. dñt. tu. r. obligari. §. si. r. nō in. l. i. nō solū §. necessita. C. de ob. lib. fa. cit. j. de admi. rat. vulgo. Bñt dñt qñ illa gl. intelligit post la tam infam, vt ibi p. l. ym. qñ dñt cōtra. s. hoc iure. nisi iustine res intelligit qñ pñt qñt moza in ratificand. vt. de solu. ratū. ¶ C. de ob. nō qñ cōdi ob cau. bz oculos ad causam de futuro: iō si qñ soluit vt liberatus, qñ in debiti z sic pñt bñt obligari: vel est debiti, tñt nō fecit liberatio, bz locū condic. ob cau. qñ defectu est finalis. ¶ C. Tertio nota qñ tradēs nō iñtendit trāsferre dñum: statim falsus pcurator z falsus nūcio facit furti: qñ dñctio de mīdo degenerat §. cñ. qñ cum condicō regulariter nō deo dñi, tñt nunc qñ dñt, vt iñt. de act. §. sic itaqz. z in. l. i. §. vñt quemad. ca. ¶ In glo. g. mñqñ ibi, cñt conditi. iñt. nō qñ deo dñt. dispensator, fed pñt. fa. cit. j. de cōdi. infam. l. nō solē. §. filio. de leg. iñ. cum par. s. mē. i. j. p. cō. emp. l. fundum. §. feruus meus dñt. ¶ pñt qñ ita glo. est vera in eo quiescent soluit falso pcurator, glo. l. i. spensatozem. est vera in eo qui eruit saltem in iure: bñt cōdi cum verum, nisi qñ aliqua cōiectura apparet qñ soluit dñt donare quia tñt iñdñctio repperet, arg. de sol. si cāu. r. fa. cit. qñ nō dñt. de bere. l. i. quis possidet. in pñt.

Tum seruis.

Eniñ incerto pacto reſtitutiōis. re. p̄cepta tenetur
2 dic. ob cau. ſed ſi abſq; t̄aditāōe dñij. tenetur ut
eribendū. rei p̄dicatiōe. 2 dicitione furti. h. o. 2 aſus titius
fuit furtum paſſus. ſuſcipiebatur de ferno tuc. vel qñia larro
erat. vel qñ in domo ſua ſepe conuerſabatur. ſ. locat. dominus
boſteorū. yñ cum de hoc faceret verba tecū. tu t̄adidiſti bic
Comu

1011

100

1872

[illegible]

ferum titio hoc pacto ut si non appet culpabilis, tibi reddere
tunc? et postea in manu? pfecti vigili assensu? qd si furto
deprebendat, vñ pfect? cu laqueo suspēditur in res repetere fer
nam tui, an possis, et quā? et quā actio? qrit: Rñdet te repet
re possit? et petes tibi dari sicut aut morte peteres? actio tibi e
rit cōpetēs qd. ob cau. fm gl. ecce pma opi. C. dōtra istd op.
q agat actio ad exhibendū, nō qd. ob cau. ad dādū. z hoc
ex antozitate labeonis. Sol. fm pculū, aut fuit trāslatū dñiū
i titiū pte, z tunc tenet qd. ob cau. nō ad exhibendū: aut nō fuit
in dñiū trāslatū, s. s. simplr seru? fuit sibi tradit? ad vitatem
ingredā, z tunc tenet ad exhibendū rei vñ dī. et qd. furtina: z
actione furtina: q re aliena dñi voluntate vsus ē. C. Not. vi
functione, q aut ver? est dñs, z nō facit furtū male vñ dō: aut
non est dñs, z sic vsus est distinct? a dñio i psonis dñs, z
tūc facit furtū. C. No. de formatioe libelli, qm format in cō
ditione ob cau. agi ad dādū, in reali iudicio, facit inst.
de act. s. si itaq. vide. s. i. cer. p. l. si q nec cām. p. e. C. Not.
er pactonasci qd. ob cau. C. No. q ob maleficiū ppetrat ob
ligatio sicut mora, z ē maleficiū bic? q tit? obrepit pfecto vi
gili. C. No. q id dñs fieri dñi voluntate, q si furti, verūsimili
ter pphieret. C. p. iste, seru? fuit qd. natus p iudicē ad morte:
ergo fuit cōpetit. Ob q. facinus? q fuit pmo fuit iudicis q
facit lata pcedente pbatone, vñ q. de cuius dērennis. s. i.
i. de ver. sig. l. aliud. l. p. probū nō dñs resitit. Solu. pfe
ctus vigili erat iudicē incōpetēs, vñ p eius finia vel pectū nō
fuit pmo, vt hic fm illud, vel dic q erat iudicē cōpetēs, et pfect
sit de facto z sine ordine iudicis, sicut facit mares batus dñi
pape, vñ pmo pectū nō fuit pmo, z facit. q. de furt. l. inter dū.
s. qui furt. qd nō in l. i. C. q. cl. act. Vel dic q non fuit p
fina pfecti lata egra ordine: q pbatat obrepit ei fuisse p fal
sam affectionem titi: qrit est falsa petitio: z falsa pbatatio,
qrit vā petitiō, z falsa pbatio: qrit vā pbatio, z falsa peti
tio, vt est q. q. petit dñiū soluti, qd pbat p instm antiquū,
vt no. l. i. l. i. de qd. ind. a. i. de falli. q obrepit in vñ m
bilagit. C. p. l. i. de q. ex pacto ois actio pscript. vñ dñs, nō dicit.
ob cau. qd pfer. l. ob cau. Sol. ibi qm pactū cadit sup diuer
sa rebus qd p eadē, vt i. de dō. caus. mor. l. senat. s. nec dubi.
vñ bic pectio cōpetit ad cadē res, qd dñs resitit. C. eo. l. i.
Sed ostendit ad diuerfas res, tūc loquit dñs. Vel dic q nō
ois qd. ob cau. sed ex defectu cause inserte in pacto sed actio
pferri. ser. oitur ex pacto ipso, tanq ex cā propria. An non
oimne he actiones pise ex eodē fonte. C. p. tertio q bz lo
cum estimatoria actio, qd pfer. s. i. dñs. Sol. ibi fuit data res
estimata, bic non. C. p. quarto q re pempta agi debeat ad
estimationē, non ad re impossibilitē, de condi. furt. l. in re fur
tina. Sol. ibi erat in obligatione mera res facti, bic resitit
tio dñi. S. qdō petit hō mortū, qd nō nulli sit vñ? Rñdeo
q singl extaret: hoc qd actionē, s. qd ad executionem fiet
exequio in estimatio: q reuocit exigit veritate, nō fictionē.
Ide q. p. l. i. p. m. i. l. i. de pfer. l. i. dñs. Sol. ibi fuit data res
iste titi, non cōmiserit furtū, sed falsum, vñ l. i. qd obrepit.
Sol. bic obrepit iudici incōpetē, ibi cōpetē, arg. j. de falli
q. legatū, vel bic obrepit narratō, vel pectō, ibi falsum pro
bādō, vel falsum pducendō: vel bic nō ex obrepitō, s. magis
ex fatuitate iudicis fuit: qd nō debuit credere nisi interrogatis
testibz, de adul. l. capite quinto. Vel dic q punif crimine falsi
rēbus obrepitōis, z furti rōne vsus: q falsis allegationibus
iudicē instruit, z ab eo falso impetrat, z egrotit sententias.
C. p. sexto iste titus non fecit lucrū, ergo nec furtum. Sol.
imo fecit lucrū q voluntatē suam cōstituit fm gl. z not. q
vbi vsus trahit ad se piciuicū totius rei, tota res deuoluit
in obligationē, z totius rei cōmittit furtū, z dic vt j. de fur. l. q
iuncta. Et no. q dñs tradit seruū in qñtione: qd intellige de
domestica qñtione, q fit domi, ad Sill. l. i. p. cū. q moderatū
fina esse dñs, sed iudicialis qñtō p toturā, nō fit nisi pcedat
iudicia? de edil. l. i. q. i. l. i. de pbat. l. i. cū pbatio. a. j.
de question. l. maritus. i. ista potest esse solutio verissima, si i
dicia multā vzeget circa mortē, s. i. maxime vbi nec per suam
imponeret pena mortis, sed an furtū est crimē publicū, vbi pe
na mortis ingerit? Et dñs qd non, ergo l. i. aliquis fit public?
z famulos furtū nō pōt accusare quilibet de populo, facit qd
no. de fur. l. i. a. j. de pop. ac. in rub. ad penā ergo sanguinis re
gulariter nemo accusat nisi principaliter officio, sed ad pen
nam pecuniaria fisco applicandā qlibet accusare pōt, de iur.
om. in l. i. qd id qd. C. de legi. l. i. S. tu dic q aut delictū pur
gatur aliquo cūmli remedio, tūc qlibet de populo agit, vt s.
de procu. l. in popularibus. z l. i. m. i. l. i. in popu. l. i. nō eo, s.
q ita z noie ppli et nobilis includit, vt inst. de iur. n. s. p. l. ebs.
aut criminali iudicio, tunc aut delictū est commissum contra
certam personam, aut contra incertā contra certā, aut pub
licam, sicut est magistratus vel epō: tunc est publicum cri
men, sicut contra personam, sicut cōtra iurisdictionē delinquat.

C. de episc. del. si quis in hoc genus de iur. om. iud. l. i. id qd
quis, s. si familia. aut priuata, z tūc nō est publicū crimen, nec
publica accusatio, nisi in casib? expresse in iure. l. i. in fin. de
pennari. Si autē cōmittit incertā personā, vel contra nullā
personā, vt iure de nocte, vel postare bladū contra formā statu
ti z familia: tūc quilibet pōt accusare, qd bic res publica z iurif
dictio offendit, z non cōcernit certā personā, z ideo cuiuslibet
interesse videt, de his qui deie. vel efful. l. i. vero. s. bec actio. s.
de iur. iur. l. i. qui. s. in popularibz. C. de her. l. i. manicheos.
cū fini. z q. bis apparet q nō est vera distinctio ex genere pe
ne: quia idē in pena pecuniaria et corporali, cum criminaliter
agitur, licet gl. alit dicat in rubrica. de popu. act. z dñs. in l. i.
de pma. deli. Sed ego credo gl. illius. l. i. finaliter esse verio
rem. z hoc tenent dñs. z Raynu.

C. de lec. anti. C. Qui vñtur re sibi data ob cām aliter, q de
beat, et post re illi? interitū tenet qd. ditione ob cām: sed dñs
nō trāslato, tenet ad exhibendū, z furti. b. d. C. No. q ista leg. lo
quit in pmo z tertio rñso in trāslato dñio, vbi bz locū condi
ctio ob cām: qd cā nō secuta nō restituit, vt dñs restituit, z cessat
actio ad exhibendū, z furti: sed in scō z quarto rñso loquit in
dñio nō trāslato, vbi pōt agi ad exhibendū z furti, supple z etiā
cōditione ob cām: q degenerat z furem. Itē no. bic q fines
cōtractus sunt diligēter obseruandi, vñ dñs. l. diligēter. j. man.
bz locū nō solū in mādato, sed etiam in quolibet scō: vt bic.
C. Tertio no. bic quare hic nō fuit modus seruati. s. vel quia
innocens erat, vel qd iudicē incōpetēs, z sic no. paria quē esse
innocentē, z iudicē esse incōpetentē: vñ rñs est par delicti,
vt l. i. leg. s. i. ad l. i. l. i. p. e. C. Quarto no. de ista pñtione, que
cadit sup seruū q possit torqueri a pñato, sed non cadit sup
homine libero, vt not. j. de fur. inter dū. s. qui furt. C. Quinto
no. q etiā qui nūl lucrat, singitur lucrari complendo volunta
tem suam, facit furtum, ac si lucrat: etur, quod est no. z allega
tur ista gl. p Jac. de Bre. in l. i. C. de fur. C. Itē no. simile pa
cto, de quo bic dñs, de ver. ob. l. qui Rome. s. augerius.

Edi. Iste scētus, do pecuniā, vt des stichum, est
cōtractus innominatus: ideo bz locū cō
dictio ob cām, si stichus mortis ante qd. dederis, vel si
non dedisti, sed tradidisti alienū, vel si dedisti, sed non vis
de euicione canere. b. d. pmo querit de specie scētus, an sit no
minatus vel innominatus, z soluit, q est contractus innomi
natus, do vt des: hoc probat, q si esset scētus nominatus, pe
riculū interitus pertineret ad emptorē, sed nunc pertinet ad
debitorem: q tenetur ad pecuniā restituendā qd. ditione ob
cau. z sic in cōtractibus innominatis interitus speciei non li
berat debitore a cōditione ob cau. s. in scētibus nominatis,
in quibus non bz locū cōdictio ob cau. interitus speciei libe
rat debitorem. C. scō pbat, q si esset scētus nominat? em
ptionis, sufficeret traditio speciei: vt quādiā nō euincitur, nō
agat, s. bic nō sufficit q forma pacti erat de dādō, z ex forma
scētus nascitur species z effectus scētus: nā forma contractus
semp est ponderanda. C. Tertio pbat, q si esset scētus nomi
natus, z deiceret cautio, non propterea ageretur ad resoluti
dum scētum, sed hoc casu pōt agi per cōditionē ob cau. q nō
dñs plene implere, q nūl caueret: ita legit gl. Vel dic q po
nit vñm dictum, z vñ tacitam rōnes, quā probat esse veram
tribus exemplis. Dictum est q est cōtractus innominatus:
rō est, q bz locū cōdictio ob cau. z hoc apparet in tribus ca
sibus. Primo, q nō interuenit aliq traditio, s. mors. Scō,
q nō interuenit nuda traditio. Tertio, q traditio, sed nō pstat
cautio: vel dic q ponit vñm dictū, z tres illationes, seu tres
effectus, z in idē recidit. C. No. q si hō nō cognoscat speciem
cōtractus, non pōt intelligere naturā eius, nec qualiter differ
rat ab alio. C. No. q si interueniant pectū z res, nō est em
ptio, sed datio speciei, sic formaliter in obligatione. C. Not. in
scētibus innominatis habere locū cōditionem ob cau. secus
in contractibus nominatis. C. No. q interitus speciei nō libe
rat debitorem. C. No. q cōtractus nominati desiderat domi
nū translationem. C. No. in cōtractibus innominatis esse ca
uendum de euicione. C. p. z vt q vbi pecuniā datur p re,
fit scētus emptionis z vditionis, q est pectū z res. j. de com
trahen. emp. l. i. Sol. bic pecuniā dabat sub forma speciei non
sub mentione numeriz: ideo erat bic permutatio scōm Joam.
C. Extra hoc no. q nomine emptionis non continetur pmuta
tio: z ad hoc allegat bec leg. q si in statuto fit mēto emptio
nis non continetur permutatio. ita no. in sp. de emp. a. ven
di. s. nunc dicendum, ver. sed pone statum. Et ex hoc videt
q si testator prohibuit filium vendere, q possit permutare: ad
idem facit. C. de pñdis. l. i. lib. g. de rebus eorū. si pupillorū.
s. j. pretor. j. de pign. in quorum. C. de fidei commif. l. volūtas.
In contrarium facit, quia nomen venditionis est generale. j.
de statuliber. l. statuliberi a ceteris. s. quintus. a. j. quib. mod.
pignus, vel hypotec. soluit. l. i. sicut. s. venditio. a. not. in l. i. C. de

Indicia. Et
q idicia pcedere
re habeat, z in
dicant sufficere
tia? vide dñm
Alex. d. i. mo. i
q. l. i. vñ. i. vñ.
z vñ. col. et in
p. i. in. i. pte.
C. Ingeritur.
Vide dñm Alex.
gan. de i. mo. in
ru. ff. de fur. q
etiā si sit pe
na mortis q
furtum dicit
pñatum de
licitum de quo
etiā p eundē
in. c. j. de pace
inra. fir. z m. i.
pe. C. ne ex de
lic. defuncti.
C. Permuta
tio. Vide fir
mia. in suo tra
cta. gabellariū
nouiter ipse
sol. ad eus nō
intulit, imo
sine noie: sed i
veritate eius
est in vñ. pte.
in rubri. de ga
bell. cōtracta. z
vide Alex. in. c.
j. de bis q sūt
a pte. a. eun
dem in l. scien
dam. s. empto
rem. de edili.
edicto,

Secunda Baldi super Digesto veteri.

Tenebat.
 Ad d. b. Bar.
 soc. in cōs. cō.
 inci. i. presenti.
 circa fin. v. col.
 in. i. parte. vbi
 ponit turpia
 facere dicitur
 faciēdo id qđ
 non licet. r ob
 tur. caus. dicit
 quando quis
 accipit ad id
 faciendū. qđ
 facere gratis
 tenebatur.

De conditione ob turpem causam. Rubrica.

Tputa. Not. q. turpiter facti ſile, qui facit
alium redimere qui vero dat, non
turpiter dat. Adde qd. not. ſ. deſ. in quaſ. amoniam.

Sed et ſi dedi. Si datur iudici, vt ſi iudicet, qd.
gratis tenebat. ſol. inder. inſpe-
cta veritate turpiter accipit, et teneſ. qd. turp. cau. ſi tans
pdat pncipale cam. Jte iuris fictione fingit corripere iudi-
ce, ſi iſo nō pdicet, ſi nō ſit vt male iudicat. Ibi ceſſat pdatio,
q. eſt coſ. turpido et iſpecta veritate. S. vbi dat pecunia in
dici, vt iudicet, nō vt ſi iudicet, teneſ. inder. qd. nō cau. turpido
hodie ſec. ſ. dās, iſtē pdat. b. d. et. g. l. C. Queſtio d. illo q. pro
mittit iudiciſi pſervationē ſcēntiat, an intelligi qd. corripere
dic. q. ille q. facit pmiſſioes legales, vt de aliq. reſpondendo ad
petitionē iudicis, nō intelligi qd. corripere, ſi iſta cauſio peti-
neat ad iudicis ſecuritatē, de ſi ius voc. l. c. q. uo. de fur. ſi q.
et. ſi. ſ. ſ.